

LBRIS

We know
books

GABRIELA BOTICI

**PE STRADA
GÂNDURILOR**

Sonete

**Editura Fast Editing
2024**

- SONET I (Înc-o dăinuire)/5
 SONET II (Vechi terține)/6
 SONET III (Feerie)/7
 SONET IV (Iertare)/8
 SONET V (Sămânță de furtună)/9
 SONET VI (Ești)/10
 SONET VII (De-mi ceri)/11
 SONET VIII (Te-am căutat)/12
 SONET IX (Chemare)/1
 SONET X (Pământ și praf de lună)/14
 SONET XI (Voi zbura?)/15
 SONET XII (Așteptare)/16
 SONET XIII (Cărările iubirii)/17
 SONET XIV (De ce?)/18
 SONET XV (Învață să nu mori)/19
 SONET XVI (Cu poezia înainte!)/20
 SONET XVII (Fără flori)/21
 SONET XVIII (În umbră)/22
 SONET XIX (Trece viața)/23
 SONET XX (Cioplită)/24
 SONET XXI (Dorință)/25
 SONET XXII (Voi rânduî trecutul)/26
 SONET XXIII (Moartea)/27
 SONET XXIV (Zâmbet)/28
 SONET XXV (Cuvinte nerostite)/29
 SONET XXVI (Iubește-mă) /30
 SONET XXVII (Voi învăța)/31
 SONET XXVIII (Zborul)/32
 SONET XXIX (Frica golului)/33
 SONET XXX (Muguri)/34
 SONET XXXI (Tu, minunată floare!)/35
 SONET XXXII (Păcatul)/36
 SONET XXXIII (Revine primăvara)/37.

- SONET XXXIV (*A fost lumină?*)/38
SONET XXXV (*Tăcerile*)/39
SONET XXXVI (*Virgulă*)/40
SONET XXXVII (*Drumuri oarbe*)/41
SONET XXXVIII (*Alo*)/42
SONET XXXIX (*Păsări cu zboruri frânte*)/43
SONET XL (*Doi pescăruși*)/44
SONET XLI (*Iubire*)/45
SONET XLII (*Disec iubirea*)/46
SONET XLIII (*Când codrul*)/47
SONET XLIV (*Nimicuri*)/48
SONET XLV (*Lasă-mi o chitară*)/49
SONET XLVI (*Primăveri rotunde*)/50
SONET XLVII (*Constrângeri*)/51
SONET XLVIII (*Nu mai tac*)/52
SONET XLIX (*Ce-ar scrie Eminescu*)/53
SONET L (*Au înflorit bujorii*)/54
SONET LI (*Gazania*)/55
SONET LII (*Se-aude?*)/56
SONET LIII (*Pumn de lut*)/57
SONET LIV (*Atinge-mă*)/58
SONET LV (*Loviri*)/59
SONET LVI (*Dincolo*)/60
SONET LVII (*Prea săraci*)/61
SONET LVIII (*Mama mea*)/62
SONET LIX (*Vremuri grele*)/63
SONET LX (*Lumina unei stele*)/64
SONET LXI (*Umilință*)/65
SONET LXII (*Trandafir scuturat*)/66
SONET LXIII (*Mai lasă-mă o vară*)/67
SONET LXIV (*Vara*)/68
SONET LXV (*Nu-mi lua cuvântul*)/69
SONET LXVI (*Eminescu*)/70
SONET LXVII (*Figuri de lut*)/71

SONET LXVIII (*Nu mai plâng*)/72
SONET LXIX (*Pierdută*)/73
SONET LXX (*Anotimpurile vieții*)/74
SONET LXXI (*Trupuri imperfecte*)/75
SONET LXXII (*Timpuri abisale*)/76
SONET LXXIII (*O cale nenăscută*)/77
SONET LXXIV (*Rozele*)/78
SONET LXXV (*Pianul*)/79
SONET LXXVI (*Fără speranță*)/80
SONET LXXVII (*Mamă*)/81
SONET LXXVIII (*Îmi număr*)/82
SONET LXXIX (*Schimbarea*) /83
SONET LXXX (*Poveste*)/84
SONET LXXXI (*Toamna e o teorie*)/85
SONET LXXXII (*Anotimpul ce ne minte*)/86
SONET LXXXIII (*Întâlnire cu toamna*)/87
SONET LXXXIV (*Rescrie-mi toamna*)/88
SONET LXXXV (*Tu, toamnă, stai!*)/89
SONET LXXXVI (*Se-ascunde vara*)/90
SONET LXXXVII (*Clipa de Eternitate*)/91
SONET LXXXVIII (*Mi-e foame de iubire*)/92
SONET LXXXIX (*Ciclicitate*)/93
SONET XC (*Războiul*)/94
SONET XCI (*Întâlnire în noapte*)/95
SONET XCII (*Primul sărut*)/96
SONET XCIII (*Uitările de sine*)/97
SONET XCIV (*Noiembrie*)/98
SONET XCV (*Reguli șterse*)/99
SONET XCVI (*Apa vieții*)/100
SONET XCVII (*Ploaia*)/101
SONET XCVIII (*Somnu*) /102
SONET XCIX (*Cuvinte*) /103
SONET C (*Voi înflori*) /104

SONET I (Înc-o dăinuire)

Când viața mă trezește și tot ea mă îngheață,
Culeg din ceruri vise și-n tine simt trăire,
Să regăsesc o dată pierduta strălucire,
Furându-ți clipa albă ce încă îmi dă viață.

Și simt că-mi stăpânește dorita mea gândire,
De dor mă strânge visul și buzele-mi răsfață;
Aruncă-mă-n azurul ce nu îl văd la față
Plutind spre nesfârșitul avut în stăpânire.

Când vorbele duioase gonesc ura-ndrăzneală
Și mierea din cuvinte ne zboară din iubire,
De tot ce-i fără tine, te rog, tu mă dezvață,

Înnobilează-mi viața cu înc-o dăinuire,
În doi pășind pe calea adeseori măreață,
Că sufletul îmi cere veșnică împletire.

SONET II (Vechi terține)

Prin tot ce fac storc sufletul din mine
Și răscolesc durerile murdare,
Amanetând, cu scopul să omoare,
Tot ce e pur și tot ce este bine.

Dar viața mea de vor să mi-o doboare
Să spurce țelul ce mereu revine,
Privesc spre Cer... și el mă va susține...
Tot ce-mi distrug mă pune în valoare.

Și voi scăpa din chingile meschine,
Găsind și azi o nouă ancorare
Între suspine, printre vechi terține

Și-n virgulele strânse să-mi separe
Enumerarea viselor divine
Din poezia vieții, să repare...

SONET III (Feerie)

Când toamna țese-n galben o altă feerie,
Adâncul dor de viață din clipele-i profunde
Culege zbor de păsări și-n mine se ascunde,
Împrumutând din soare o rază purpurie.

Tăcerea dintre ramuri spre noapte se aprinde,
Nestinsul vâl plutește în mintea-mi aurie,
Iubește azi corola de ploi ce îmi rescrie
Nuanțele iubirii... Plutind pe alte unde.

Cuvintele duioase în gânduri se vor scrie
Cu tuș din curcubeul iubirii ce pătrunde
Trecutul vers tomnatic, rămas ca mărturie,

Să tatueze calea cu opere rotunde,
Iar cerul să renască lumina azurie
Spre-a nu mă duce gândul mereu spre-același: „unde?”...

SONET IV (Iertare)

Din partea ta mă doare și floarea aruncată
Sau vorba nerostită – gândită-n supărare
Și frunza mă rănește de o arunci mai tare,
Când mai aștept să-mi dăruie iubirea netrucată,

Dar mintea mea refuză această provocare.
O briză de tristețe spre mine tot mai cată! –
Vreau zorile senine spre tine să răzbată
Și-n orice rătăcire mai caut împăcare.

Căci clipele-nsorite, de amintiri brăzdate,
Rostesc mii de cuvinte și ca o invocare
A dragostei divine, în lacrimi inserate,

Îmi luminează viața și, astăzi, nu mai doare,
Furtunile-ndoielii se lasă ferecate
Și vine iar sărutul cu tainica iertare...

SONET V (Sămânță de furtună)

Când amintiri emană o crudă falsitate
Din miști blocate-n chinuri și pline de minciună
Orânduind cu jale, dorind să ne impună
Gândirile bolnave, voit persecutate.

Când îmbătați de faimă, în ură și ranchiună,
Avizi de confirmare cu iz de vanitate
Orgoliile negre, țesute, că se poate,
Aruncă-n vieți senine sămânță de furtună.

E timpul închinării către Divinitate,
Icoanelor iertare le cerem cu ardoare
Și invocăm la Ceruri un gând de bunătate.

Să plouă cu dreptate și numai cu-mpăcare,
Să spele orice urmă sau fir de răutate,
Ca visurile noastre să-nceapă iar să zboare.

SONET VI (Ești)

Aripi din viața mea ai răscolit,
Sărutul îmi trădează nerăspunsul;
Ești răsăritul și vei fi apusul,
Sfera iubirii mele ai cioplit.

Ești glas etern, reîntregindu-mi versul,
Setea de zbor acum mi-ai potolit
Și zâmbetul acela dezgolit,
Adesea recompune Universul.

O pală de-ntuneric mă trezește!
Am rătăcit în noaptea asta sensul
Și fila albă, iată, înnegrește.

Penelul desenează iar abisul
Prin văi abrupte calcă nebunește,
E lacrima ce îmi ascunde plânsul...

SONET VII (De-mi ceri)

Cărările mocnind de feeria
 Acestei seri, cu clipele fecunde,
 Lumina lunii vine să inunde,
 Cu razele țesute, broderia

Fantasmelor, căci astrul mă ascunde,
 Minutele se scurg în reveria
 Atâtor frunze, reintrând în vria
 Nuanțelor, din nou, acum, rotunde.

Timid, în astă clipă, înc-o noapte
 Plăpândă, rătăcind între dureri,
 Dau aripi unui vers cu rime coapte

Din farmecul iubirilor de ieri.
 Tăcerea astrului cuprinsă-n șapte
 Raiul din noi va străluci, de-mi ceri...